

Theodor E. D. Olsen og Dánial Hoydal ummæla

Myndir: Jens Kristian Vang

Hanne Boel var fyrri nógv tað størsta navnið á festivalinum í ár, og salurin var eisini fullur

Eftir at hava lýtt á Linkola, vóru tað tó ikki øll, sum vildu lata teirra góðu sitipláss frá sær fyrri at hoyra meira av jazzi hinumegin vegg. Navnið Hanne Boel varð teskað í hornum og skotum; øll vistu, hvør var næst á skránni. Ongin hevði hoyrt nakað nýtt úr hennara hondum í meira enn trý ár, og slaturin gekk, at hon við nýggju útgávuni hevði brotið heilt upp úr nýggjum. Meðan hjálparfólkini riggaðu til hoyrðist kend Boel-løg í hátalarunum aftanfyrri, og tað vaks um fepurin...

Fagnað við lógvabrestum

Uppsetingin boðaði tó ikki frá tí stóra. Eftir at Linkola hevði ruddað síni nógvu töl burtur, stóðu bert eitt trummusett, ein synthesizari og nakrar mikrofonir eftir.

Fyrst komu tónleikararnir í bólkinum inn og byrjaðu at spæla - hitaðu fjøldina upp so souldrotningin kundi gera sína stjørnucentré. Hon varð eisini fagnað við lógvabrestum, tá ið hon kom inn á pallin, men torført var hjá áhoyrarunum at halda geistinum uppi, tá hon fór í gongd.

Bara nýtt

Fyrsta hálva tíman spældi hon burturav lög av nýggju útgávu síni, sum áhoyrarin sambært øllum brøgdum ikki kendi - fløgan er eisini sædd til sølu fyrri hálvan prís í einum matvøruhandli í Havn, og sigur tað kanska eitt sindur um áhugan og kunnleikan hjá føroyingum til „Silent Violence“, sum

Ikki tikin á bóeli...

Ein glotti á konsertini var ljósshowið

hon kallast.

Tað skuldi ein „I Wanna Make Love to You“ til at fáa liv í fjøldina, sum fylti tann viðkaða konsertsalin á tremur. Onkur fór beinanvegin at røra seg og klappa, men tað vóru ikki øll, sum kendu gamla slagaran beinanvegin í hesari spennandi akustisku útgávuni. Tá kom glið á, og hýrurin bleiv ikki verri av, at hon helt fram við enn einum hitti „Don't Know Much about Love“.

Í hesum kendu lögum slapp klaverspælarin rættiliga at vísa síni kynstur. Hesi groovaðu við hansara jazzuta stíli, ið hóskaði væl til huglagið í lögnum. Men viðhvørt gjørdi hann

ov nógv av, og hann ferðaðist á markinum til tað keðiliga...

Góð manning

Annars vóru tónleikararnir dugnaligir. Gitarleikarin fylti væl út í ljóðmyndini, serliga tá ið hugsað verður um, at hann var einsamallur gitaristur á palli - og hann dugdi sitt kramm. At hetta vóru professionel fólk, ið vitjaðu í Norðurlandahúsinum, sáu vit millum annað við teimum 7 gitarunum, sum hann hevði til taks, og sum ein maður burturav tók sær av at stemma undir konsertini. Millum hesi instrumentini var eisini eitt forkunnugt turkiskt streingja-

ljóðföri, ein saz, ið riggaði væl millum rokktónarnar hjá Boel.

Bassurin bar bólkin

Bassleikarin Moussa Diallo skaraði framúr sum ein høvudsnerf í bólkinum, og hevði harafturat eina frálíka rødd, sum stuðlaði Hanne Boel í fleiri lögum, og pyntaði hetta eisini sindur upp á ta miseydnaðu royndina hjá ljómbordinum at skapa eitt samlað kórljóð. Ósjarmerandi.

Endurnýggjan ella endurtøkur?

Sum nevnt kendi fjøldin best tey eldru lögini hjá Boel. Men hóast hon hevur

endurnýggjað seg og kallað „Silent Violence“ hennara mest persónliga útgávu higar, hevur hon varðveitt sín eyðkenda stíl. Eitt stíleyðkenni, ið ein kendi aftur, var hennara serligi sanghátur, ið vanliga hevur við sær at orðini ikki vera so týðiliga framborin, men sum kanska á ein hátt ber sangin og undirstrikari souldámin í framförluni. Men tá so teksturin einaferð hoyrðist í einari vakrari balladu, hómaðist eisini dygd á hesum økinum.

Upplivingin

Sum heild kann sigast at framförlan var væl skipað. Skráin var progressivt upp-

bygd, við tað at hon byrjaði heldur varliga við teimum nýggjaru lögnum - kanska kundi hon lagt harðligari út við einum slagara og langað fjøldina og forvitnið beinanvegin - men lagið á fólk bleiv betri, og saman við teimum gomlu landaplágnum eydnaðist tað hampiliga væl at marknaðarføra „ta nýggju Honnu“. At ljósshowið eisini riggaði sera væl gjørdi sjálva framförluna og upplivislið størri og betri - tað tók ongantið yvir og bleiv ongantið ov kámt.

Men Hanne Boel hevur ongantið verið nakar slóðbrótari á sínum øki, og sjálvt um hon hevur endurnýggjað seg sjálva, fekk tann fullsetti salurin einki óvantað við heimaftur.

Úr Kina til Grønlands

Hóast hetta var eitt ferðalag, sum hevði ferðast víða og staðið á palli í meira enn eitt ár fyrri kinverjum eins og grønlandingum, sást møðin ikki á teimum, tí eina live-framförlu duga tey kortini at selja fólk.

Hanne Boel og co. vóru hampiliga væluppløgd og í festivalhýri. Tað var lög-reglan tibetur eisini - sum lovaði ikki at skriva nakra bót til teir mongu færrarnar, ið høvdu sett bilarnar framvið Norðara Ringvegi!

Nógv ljóðföri vórðu brúkt - eitt nú hevði gittaristurin sjei gittarar í at velja - teirra millum ein turkiskan saz...